

РЕШЕНИЕ

№ 2043

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **789** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение от 08.03.2021 г., постановено по НАХД № 2945/2020 г., Софийският районен съд е отменил електронен фиш за налагане на имуществена санкция сер.Г, №0004569, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на основание чл.638, ал.1, т.2 във вр.с чл.461, т.1 от Кодекса за застраховането на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.Б, ет.7, ап.39, ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от И. В. И., е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Недоволна от така постановеното решение е останала СДВР, която с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника юк.И., обжалва същото. Касаторът развива съображения за неправилност на съдебния акт поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Намира, че е установено по безспорен начин извършването на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ. Изтъква, че ЕФ е издаден по утвърден образец и съдържа всички изискуеми реквизити, вкл. и описание на нарушението. Счита, че на собственика на всяко МПС е известно задължението да сключи застраховка „Гражданска отговорност“ и дори да има непълнота по фактическото описание на деянието, то същата не е съществена, тъй като не се е отразила на правото на защита на субекта. Претендира отмяна на съдебния акт от

настоящия съд, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касационният жалбоподател не изпраща представител. Представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на искането си за отмяна на съдебния акт.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] – чрез адв.Т. е подал писмен отговор, в който взема становище за нейната неоснователност, моли за оставяне на съдебното решение в сила и за присъждане на разноски. В с.з. ответникът не изпраща представител. Представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на искането си за оставяне с сила на съдебния акт.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери касационната жалба за процесуално допустима, а по същество за неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакувания електронен фиш.

СРС е бил сезиран с жалба срещу ЕФ за налагане на имуществена санкция сер.Г, №0004569 на СДВР. От фактическа страна Съдът е установил, че съгласно запис от автоматизирано техническо средство № SD2D0030, на 01.05.2019 г., в 09,16 ч в [населено място], по [улица]към [улица], МПС - специален автомобил „М. 312Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистрирано в РБългария и неспряно от движение, е нарушил разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ. След извършена проверка за собствеността на МПС е установено, че автомобилът е собственост на [фирма], като не е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Въз основа на видеоматериала СДВР е издала обжалвания пред СРС електронен фиш, с който на собственика на автомобила е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

За да отмени обжалвания фиш, първоинстанционният съд е обосновал правния извод, че в ЕФ липсва описание на деянието, което представлява съществено процесуално нарушение, защото е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.

Административен съд-София град намира, че съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

СРС правилно и в цялост е установил фактическата обстановка. При субсидиарното действие на НПК районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква "А" от приложение №1, а именно- застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ вмениява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение нормата на чл.638, ал.1, т.2 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция 2000 лева за юридическо лице или едноличен търговец.

Съгласно чл.647, ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е

установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. Приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на ЕФ. Съгласно чл.189, ал.4, изр.второ ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, формално не съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно съдържание. Деянието е описано като "нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с техническо средство/система", като е посочен номер на техническото средство. В ЕФ е посочена числовата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите от всяко лице, което притежава МПС, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение.

Касационната инстанция отчита, че ЕФ се издава по образец, утвърден от Министъра на вътрешните работи и трябва да съдържа изискуемите реквизити, вкл. и описание на нарушението. В обстоятелствената част на акта се откроява пълна липса на очертани фактически параметри, при които се твърди да е осъществено нарушението, с което са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. Формулировката, обективирана в процесния ЕФ: "установено нарушение на Кодекса за застраховането", очевидно не може да бъде приета като описание на деянието, което според административно наказващия орган съставлява административно нарушение. Липсата на конкретно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, представлява съществен порок на ЕФ и е абсолютна предпоставка за отмяната му. Липсата на словесно описание на нарушението ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило. В този контекст едно изложение в смисъл: "не е изпълнило задължението да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите" би било достатъчно, за да се приеме, че изискването на закона е надлежно изпълнено.

В обстоятелствената част на ЕФ не е посочено дали МПС е управлявано без сключен и действащ договор за гражданска отговорност или за това, че като собственик на този автомобил юридическото лице не е изпълнило задължението си да сключи такъв договор. Това е от съществено значение, за да се прецени дали е правилна и правната квалификация при санкционирането ѝ, а именно: чл.638, ал.4 или чл.638, ал.1, т.2 КЗ. Неприлагането на съответната санкционна разпоредба дори при правилно приложение на материалния закон относно нарушението е съществен пропуск и води до невъзможност жалбоподателят да разбере за какво е санкциониран. Този пропуск не може да бъде саниран в хода на проведеното съдебно следствие, поради което

единствената последица е отмяна на електронния фиш.

Като е отменил оспорения пред него ЕФ, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора ответникът по касационната жалба има право на разноски и такива следва да му бъдат присъдени в размер на 300 лв. съгласно представения списък, придружен с Договор за правна защита и съдействие от 17.02.2022 г., в който е вписано, че договорената сума от 300 лв. е платена в брой към момента на подписване на договора.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.първо от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.03.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 2945/2020 г.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.Б, ет.7, ап.39, ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от И. В. И., разноски по делото в размер на 300 лв. (триста лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.